

Vlaams
Parlement

ingediend op **1911** (2018-2019) – Nr. 1
13 maart 2019 (2018-2019)

Voorstel van decreet

van Matthias Diependaele, Peter Van Rompuy en Bart Somers

houdende tijdelijke maatregelen
als het Verenigd Koninkrijk zich
zonder akkoord uit de Europese Unie terugtrekt

TOELICHTING

1. Algemene toelichting**1.1. Samenvatting**

Dit voorstel van decreet stelt een aantal 'noodmaatregelen' vast die nodig zijn als het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie zou verlaten zonder akkoord in de zin van artikel 50, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie. In dat geval zou het Verenigd Koninkrijk een 'derde land' worden en zouden burgers van het Verenigd Koninkrijk van de ene dag op de andere onder een ander regime vallen bij de toepassing van verschillende Vlaamse regelingen. In sommige gevallen is dat problematisch, niet alleen voor de burgers van het Verenigd Koninkrijk, maar ook voor Vlaamse burgers en bedrijven en voor de administratieve opvolging.

Daarom wordt in een overgangsregeling voorzien die tijdelijk (tot en met 31 december 2020) en unilateraal is, maar die uitgaat van wederkerigheid en in harmonie is met overgangsmaatregelen die afgesproken worden op Europees niveau, door de buurlanden en door de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten.

1.2. Context

Op 29 maart 2017 heeft de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (hierna het Verenigd Koninkrijk of VK te noemen) de Europese Raad formeel op de hoogte gebracht van haar voornemen om de Europese Unie (hierna EU te noemen) te verlaten, waarmee ze de terugtrekkingsprocedure, bepaald in artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), heeft ingeleid. Volgens die procedure zal het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie twee jaar na de formele kennisgeving van zijn voornemen om zich terug te trekken, dat wil zeggen uiterlijk op 29 maart 2019, verlaten, tenzij de periode van terugtrekkingsonderhandelingen wordt verlengd. Tot die verlenging kan worden beslist door de Europese Raad, met instemming van het Verenigd Koninkrijk en met eenparigheid van stemmen.

Krachtens artikel 50 van het VEU onderhandelen de EU en de lidstaat die zich terug wil trekken, over een overeenkomst waarin de modaliteiten voor die terugtrekking worden vastgesteld, rekening houdend met het kader van hun toekomstige betrekkingen. Over een dergelijke overeenkomst moet enerzijds door de Europese Commissie worden onderhandeld op basis van een mandaat van de Raad, waarna ze door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen moet worden gesloten na goedkeuring door het Europees Parlement, en anderzijds moet ze door het Verenigd Koninkrijk worden bekrachtigd overeenkomstig zijn interne grondwettelijke regels. Na maanden van onderhandelingen bereikten de EU en het Verenigd Koninkrijk in november 2018 een ontwerp terugtrekkingsovereenkomst waarin een ordelijke terugtrekking wordt georganiseerd, alsook een niet-bindende politieke verklaring waarin het kader voor hun toekomstige betrekkingen wordt vastgesteld.

Dat ontwerp terugtrekkingsakkoord en die politieke verklaring werden op 25 november 2018 door de Europese Raad goedgekeurd.

Het ontwerp terugtrekkingsakkoord voorziet in een overgangsperiode, dat betekent dat het Europese recht integraal van toepassing blijft gedurende een overgangsperiode tot en met 31 december 2020. De duur van die overgangsperiode kan vóór 1 juli 2020 in onderlinge overeenstemming tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk worden verlengd met maximaal twee jaar, als dat nodig is om te onderhandelen over de akkoorden over de toekomstige betrekkingen.

Dat ontwerp-terugtrekkingsakkoord moet echter door het Verenigd Koninkrijk worden bekrachtigd overeenkomstig zijn interne grondwettelijke regels, waarvoor de goedkeuring van het Lagerhuis vereist is. Het Britse parlement heeft het akkoord op 15 januari 2019 uiteindelijk verworpen, waardoor de kans groter is geworden dat het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie zal verlaten zonder een akkoord van deze laatste.

Gelet op de onzekerheid door deze stemming en de politieke instabiliteit in Londen, en aangezien de datum van 29 maart 2019 nadert, is het van essentieel belang dat de Unie en haar lidstaten zich voorbereiden op de mogelijkheid dat het Verenigd Koninkrijk de EU verlaat zonder akkoord.

De Europese Commissie heeft verschillende mededelingen opgesteld met een noodactieplan dat door middel van unilaterale maatregelen van de EU en haar lidstaten ten uitvoer moet worden gelegd om de ernstigste gevolgen van een brexit zonder akkoord te milderen.

De Commissie specificeert dat die noodmaatregelen moeten worden uitgevoerd in overeenstemming met het Europees recht en onder meer met de regels inzake de bevoegdheidsverdeling. Ze moeten ook tijdelijk zijn (in afwachting van een duurzame oplossing die via onderhandelingen tot stand wordt gebracht) en eenzijdig (en dus op elk moment zo nodig herroepbaar), en ze mogen niet dezelfde voordelen bieden als het EU-lidmaatschap noch de voorwaarden van een overgangperiode als vermeld in het terugtrekkingsakkoord.

Verscheidene Europese landen nemen regelgevende maatregelen. De Federale Regering heeft een voorontwerp van wet voorbereid. Op initiatief van de Vlaamse Regering besliste het overlegcomité op 21 januari 2019 onder meer het volgende:

- draagt de Federale Regering en de Regeringen van de deelgebieden op de werkzaamheden voort te zetten en te intensiveren met betrekking tot de wetgevende en andere maatregelen om de negatieve gevolgen van de Brexit te beperken, meer in het bijzonder indien er geen akkoord komt. Dit vereist een sterke interfederale afstemming. De regeringen zullen de openbare diensten die onder hun bevoegdheid vallen, hiertoe de opdracht geven;
- verklaart zich voorstander van het behoud van de rechten van de Britse burgers in België voor een beperkte periode tot en met 31 december 2020 en op basis van wederkerigheid en in samenwerking met de Europese partners en in het bijzonder met de buurlanden;”.

1.3. Doel en opzet van dit voorstel van decreet

Het voorliggende voorstel van decreet voorziet, conform de bovengenoemde afspraken, in een tijdelijke overgangsregeling voor de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest behoren.

Dit decreet treedt alleen in werking als het Verenigd Koninkrijk zich zonder akkoord terugtrekt uit de EU, hetzij op 29 maart 2019, hetzij op een latere datum. Het treedt op 31 december 2020 buiten werking.

Dit voorstel gaat uit van het gegeven dat de terugtrekking van het VK uit de EU leidt tot het verlies van de hoedanigheid van EU-lidstaat. Het verlies van die hoedanigheid zal consequenties hebben voor de toepassing van alle regelgeving waarin die hoedanigheid een rol speelt.

Dat kan ongewenste gevolgen hebben: het algemeen belang kan geschaad zijn door de onverkorte toepassing, maar ook particuliere belangen van zowel Britse als Vlaamse burgers en bedrijven, of de vlotte administratieve afhandeling van dossiers kunnen in het gedrang komen. Waar dat het geval is, voorziet het decreet

in een overgangperiode die de ongewenste gevolgen mitigeert, en die burgers, bedrijven en administratie toelaat zich aan de nieuwe situatie aan te passen en overheden toelaat internationale akkoorden te sluiten of afspraken te maken voor de definitieve fase.

Uitgangspunten daarbij zijn dat:

- 1° geen afbreuk wordt gedaan aan Europees recht of afspraken op Europees niveau;
- 2° aan VK-burgers alleen tijdelijk en in beperkte mate dezelfde voordelen geboden worden als de voordelen die voortvloeien uit het EU-lidmaatschap van het VK;
- 3° de voordelen die aan VK-burgers geboden worden, ook door het VK aan Vlaamse burgers worden geboden (beginsel van wederkerigheid);
- 4° de maatregelen afgestemd worden met de maatregelen die de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten nemen, en ook met de maatregelen die de buurlanden nemen.

Omdat het enerzijds noodzakelijk is om te anticiperen op de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk op 29 maart 2019 of een latere datum, maar er anderzijds nog geen zekerheid is over de maatregelen die andere overheden zullen nemen met betrekking tot de aangelegenheden die in dit voorstel van decreet geregeld worden, wordt ervoor gekozen om de essentiële elementen bij decreet vast te leggen en de Vlaamse Regering te machtigen om, als dat noodzakelijk is, de geldingsduur van de decretale maatregelen te beperken en de werkingssfeer ervan aan te passen.

De Vlaamse Regering zal daarnaast het nodige doen om, op grond van de bovenvermelde uitgangspunten, bij besluit maatregelen te nemen in de aangelegenheden waarvoor ze bevoegd is, onder meer de aanpassing van het Vlaams personeelsstatuut enzovoort.

2. Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 2. Vlaamse fiscaliteit

Artikel 2

In enkele bepalingen uit de Vlaamse Codex Fiscaliteit (hierna afgekort de VCF) wordt voor de toepassing van sommige tarieven, heffingsgrondslagen, verminderingen, vrijstellingen of procedures verwezen naar de lokalisatie van één of meer bepalende elementen. Bij verrichtingen met landsgrensoverschrijdende elementen wordt een onderscheid gemaakt naargelang die elementen gelokaliseerd worden binnen of buiten de Europese Economische Ruimte (EER).

Die grensoverschrijdende elementen kunnen zeer uiteenlopend zijn. Bij wijze van voorbeeld kan verwezen worden naar onder meer volgende bepalingen uit de VCF:

- artikel 3.3.1.0.5 bepaalt voor de erfbelasting dat een aangifte van nalatenschap ingediend moet worden bij de Vlaamse Belastingdienst binnen een termijn van vier maanden, te rekenen vanaf de datum van het overlijden. Die termijn bedraagt vijf maanden als het overlijden plaatsvond in een ander land binnen de Europese Economische Ruimte. De termijn bedraagt zes maanden voor die overlijdens die hebben plaatsgevonden in een land dat geen deel uitmaakt van de Europese Economische Ruimte. Het grensoverschrijdende aspect is dus de plaats van het overlijden;
- artikel 2.9.4.2.4 voorziet in een verlaagd tarief van het verkooprecht voor verkrijgers die het kopen en verkopen van onroerende goederen als beroep hebben. Als die verkrijger gevestigd is in een staat buiten de Europese Economische Ruimte, kan dat verlaagde tarief alleen toegepast worden als de verkrijger een vertegenwoordiger aanwijst die in België is gevestigd en die kan worden aange-

sproken voor de naleving van de fiscale verplichtingen van de beroepspersoon. Het grensoverschrijdende aspect is de plaats waar de professionele koper is gevestigd;

- artikel 2.8.4.1.1, §3, voorziet voor de schenkbelasting in een bijzonder forfaitair tarief van 5,5% voor schenkingen aan een staat van de Europese Economische Ruimte en de openbare instellingen van die staat. Het grensoverschrijdende aspect hierbij is dus de lokalisatie van de begunstigde instelling of staat;
- artikel 2.2.6.0.5 voorziet in een vrijstelling van verkeersbelasting bij de invoer van voertuigen door een natuurlijk persoon die gevestigd is een andere staat van de Europese Economische Ruimte. Het grensoverschrijdende aspect hierbij is dus de plaats van vestiging van de persoon die het voertuig invoert;
- artikel 2.1.4.0.1, §2, tweede lid, voorziet voor de onroerende voorheffing in de toepassing van een verlaagd tarief van 2,54% voor onroerende goederen die toebehoren aan rechtspersonen die opgericht zijn volgens en onderworpen zijn aan de wetgeving van een staat van de Europese Economische Ruimte, en die bovendien hun statutaire zetel, hun hoofdbestuur of hun hoofdvestiging binnen de Europese Economische Ruimte hebben. Het grensoverschrijdende aspect is de plaats waar de belastingplichtige is gevestigd.

De vermelde bepalingen worden louter vermeld bij wijze van voorbeeld.

Het opmaken van een exhaustieve lijst heeft het nadeel dat er landsgrensoverschrijdende situaties kunnen voorkomen die toch niet onder de aanpassingen, vermeld in die lijst, zouden vallen en die voor de betrokken belastingplichtigen toch belangrijke financiële of andere (meer procedurele) gevolgen hebben.

Vanuit de bekommering van rechtszekerheid, eenvoud en gelijkberechtiging van alle belastingplichtigen wordt geopteerd voor een tijdelijke algemene fiscale fictiebepaling die erin voorziet dat het Verenigd Koninkrijk geacht wordt nog deel uit te maken van de Europese Unie – en bijgevolg automatisch ook van de Europese Economische Ruimte – tot en met aanslagjaar 2020. De buitenwerkingtreding wordt gekoppeld aan aanslagjaar 2020. Als de buitenwerkingtreding zou worden gekoppeld aan 31 december 2020, zou dat problemen kunnen geven op het vlak van navordering aangezien het einde van een kalenderjaar niet altijd samenvalt met het einde van een aanslagjaar. Er kunnen immers bijvoorbeeld nog bijkomende aanslagen worden uitgestuurd in kalenderjaar X+1, X+2 enzovoort met betrekking tot aanslagjaar X. Dat kan geïllustreerd worden aan de hand van het volgende voorbeeld: als er een bijkomende aanslag wordt uitgestuurd in een kalenderjaar (bijvoorbeeld 2021) dat niet samenvalt met het aanslagjaar (bijvoorbeeld 2020), dan zou dat betekenen dat een vrijstelling die geldt binnen de EER, niet meer toegekend kan worden als voor de datum van buitenwerkingtreding met 31 december 2020 wordt gewerkt. Ook andere proceduremaatregelen moeten in voorkomend geval na 31 december 2020 ingeroepen kunnen worden.

De als voorbeeld vermelde bepalingen en de andere bepalingen uit de VCF die landsgrensoverschrijdende verrichtingen of situaties kunnen vatten, blijven bijgevolg tijdelijk nog ongewijzigd van toepassing, ook na de datum van de effectieve uittreding van het VK uit de Europese Unie.

Deze fictiebepaling zal overigens niet alleen gelden voor de belastingen, vermeld in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, maar ook voor andere Vlaamse gewestbelastingen die niet in die codex zijn opgenomen (voor zover daarbij een grensoverschrijdend effect ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk zou zijn) en voor belastingen die worden geïnd door de federale overheid ten behoeve van het Vlaamse Gewest. Concreet wordt daarmee de aanvullende gewestelijke personenbelasting bedoeld.

De budgettaire gevolgen daarvan voor de Vlaamse overheid zijn beperkt, maar de impact voor de betrokken rechtsonderhorigen, ook de Vlaamse burgers, kan wel zeer groot zijn. Mede gelet op de beperkte budgettaire gevolgen en het tijdelijke karakter van de maatregel kan worden besloten dat de maatregel niet alleen pertinent is ten aanzien van het nagestreefde doel, maar ook niet verder gaat dan nodig.

Hoofdstuk 3. Integratie- en inburgeringsbeleid

Artikel 3

Britse onderdanen en bepaalde familieleden die al voor de datum van uitvoering van de brexit ingeschreven zijn in het Rijksregister in een Brusselse of Waalse gemeente en die zich na de brexit, maar binnen een termijn van vijf jaar na de eerste inschrijving in België, inschrijven in het Rijksregister in een Vlaamse gemeente met een verblijfstitel van meer dan drie maanden, zullen in principe verplicht zijn tot inburgering op basis van artikel 27, §1, 1°, b), van het decreet van 7 juni 2013, tenzij er een vrijstelling van toepassing is. Ook Britse onderdanen en bepaalde familieleden die zich na de brexit vanuit het buitenland in Vlaanderen komen vestigen en worden ingeschreven in het Rijksregister in een Vlaamse gemeente met een verblijfstitel van meer dan drie maanden, zijn in principe verplicht tot inburgering op basis van artikel 27, §1, 1°, a), van het decreet van 7 juni 2013, tenzij er een vrijstelling van toepassing is.

Het is aangewezen om voor die categorieën van personen in een vrijstelling op de inburgeringsplicht te voorzien. Voor Britten en hun familieleden die al in Wallonië of Brussel verblijven voor de datum van uitvoering van de no-dealbrexit geeft deze maatregel zekerheid over hun rechten en verplichting. Daarnaast geeft deze overgangsmaatregel aan de agentschappen voor integratie en inburgering de kans om zich ten volle operationeel voor te bereiden op de instroom van nieuwe verplichte Britse inburgeraars.

De definitie van familieleden is gebaseerd op de definitie die wordt gehanteerd in artikel 2, 2°, van richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Op die manier zullen tijdens de overgangperiode dezelfde familieleden vrijgesteld worden als voor de brexit.

Hoofdstuk 4. Economische migratie

Artikel 4

Onderdanen van het Verenigd Koninkrijk zijn derdelanders vanaf de datum waarop het Verenigd Koninkrijk zonder akkoord de Unie verlaat.

De toegang tot de arbeidsmarkt van buitenlandse werknemers en zelfstandigen behoort tot de bevoegdheid van de gewesten, overeenkomstig artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen ("de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen").

Onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die economische activiteiten willen uitoefenen op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, worden gedurende de overgangsperiode vrijgesteld van arbeidskaart en beroepskaart, voor zover hun prestaties beperkt zijn tot maximaal negentig dagen. Wat zelfstandige activiteiten betreft, voorziet dit voorstel gedurende de overgangsperiode in een vrijstelling van beroepskaart, met toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 februari 2003 tot vrijstelling van bepaalde categorieën van vreemdelingen van de verplichting houder te zijn van een beroepskaart voor de uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit.

Wat de tewerkstelling van buitenlandse werknemers betreft, voorziet dit voorstel gedurende de overgangsperiode in een van rechtswege toelating tot arbeid, met toepassing van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Overeenkomstig artikel 6 van het voormelde besluit hoeft geen toelating tot arbeid aangevraagd te worden.

Deze bepalingen garanderen een vlotte toegang tot de arbeidsmarkt voor onderdanen van het Verenigd Koninkrijk gedurende de overgangsperiode, voor zover hun prestaties beperkt zijn tot maximum negentig dagen.

Hoofdstuk 5. Sociale Zaken

Afdeling 1. Coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

Als het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie verlaat zonder akkoord, treden de Europese verordeningen inzake coördinatie van de sociale zekerheid onmiddellijk buiten werking, wat het Verenigd Koninkrijk betreft.

Bovendien staat de toepassing van het oude verdrag van 20 mei 1957 tussen België en het Verenigd Koninkrijk ter discussie. Dat oude verdrag bevat de nodige lacunes en is onduidelijk op verschillende punten. Hoewel het bij de toetreding van het Verenigd Koninkrijk tot de Europese Unie in 1973 niet is opgezegd, moet worden opgemerkt dat verordening nr. 1408/71 (vervangen door verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels) over hetzelfde onderwerp in de plaats is gekomen van het bilaterale verdrag van 1957.

Dat zal in België veel gevolgen hebben op het gebied van de sociale zekerheid, aangezien de bestaande regels inzake de samentelling van verzekeringstijdvakken, de exporteerbaarheid van uitkeringen en de tenlasteneming van bepaalde risico's niet langer van kracht zullen zijn in de betrekkingen met het Verenigd Koninkrijk. Er zouden ook juridische betwistingen kunnen ontstaan over de toepassing van de interne regelgeving met betrekking tot de toepassing en interpretatie van het Europees recht.

Daarom is het belangrijk om tijdelijke maatregelen te nemen om, voor zover dat mogelijk is, de verdere toepassing van de coördinatieregels te verzekeren om te vermijden dat talrijke personen van de ene op de andere dag in een problematische juridische en financiële situatie terechtkomen.

Artikel 5 tot en met 9 hebben tot doel ervoor te zorgen dat, tijdelijk, tot 31 december 2020, onder voorbehoud van wederkerigheid, de regels die vervat zijn in de Europese coördinatieverordeningen inzake sociale zekerheid, toegepast blijven.

Voor de door de coördinatieverordeningen gedekte takken van sociale zekerheid die onder de bevoegdheid van de federale overheid vallen, zijn parallelle bepalingen in een federale wet opgenomen.

Het is dus de bedoeling om niets te wijzigen aan de situatie zoals die vóór de brexit bestond, op voorwaarde dat het Verenigd Koninkrijk een identieke verbintenis aangaat ten aanzien van België.

De juridische techniek die in deze afdeling wordt gebruikt is die van de regelgeving door verwijzing. De bepalingen verwijzen naar de verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, met het oog op de toepassing van de Europese coördinatieverordeningen op de materie die door voorliggend voorstel van decreet wordt geregeld, dat wil zeggen de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels tussen België en het Verenigd Koninkrijk na de brexit. Die coördinatieverordeningen zijn rechtstreeks toepasselijk en maken deel uit van onze interne rechtsorde. De verwijzing ernaar heeft betrekking op hun huidige en toekomstige formulering.

Artikel 5

Dit artikel specificeert de personele werkingssfeer van deze afdeling. Die is volledig identiek aan die van de vermelde verordeningen betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van de Europese Unie.

Artikel 6

Dit artikel specificeert de materiële werkingssfeer van de decretale bepalingen en legt vast dat de overgangsmaatregelen van toepassing zullen zijn op de regelgeving met betrekking tot de personen met een handicap en de gezinsbijslagen.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt dat in situaties met buitenlandse elementen waarbij het Verenigd Koninkrijk betrokken is, de bepalingen van de daarin opgesomde coördinatieverordeningen van toepassing blijven op de in artikel 6 vermelde regelingen, rekening houdend met het recht van de Europese Unie en de bepalingen van artikel 9.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt uitdrukkelijk dat het Verenigd Koninkrijk voor de toepassing van de in artikel 7 vermelde verordeningen betreffende de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels van de Europese Unie, met een lidstaat van de Europese Unie wordt gelijkgesteld.

Artikel 9

Dit artikel voegt een definitie in van de bevoegde instellingen die de uitvoering van deze decretale bepalingen zal moeten realiseren. Die instellingen moeten alle redelijke maatregelen nemen om de medewerking van de Britse instellingen te verkrijgen.

In geval van een gebrek aan medewerking van de Britse instellingen is bepaald dat de bevoegde Belgische instelling contact opneemt met de betrokken persoon.

De Belgische instelling is niet verplicht de vermelde verordeningen toe te passen als ze, na de in de voorgaande leden vermelde verplichtingen te hebben vervuld, niet in staat is de medewerking of de informatie te verkrijgen die nodig is voor de uitvoering ervan.

Afdeling 2. Startbedragen, selectieve participatietoelagen en andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Artikel 10 tot en met 13

De toelagen, vermeld in deze afdeling (startbedragen, selectieve participatietoelagen, kinderopvangtoeslag en kleutertoeslag) zijn uitgesloten van het materieel toepassingsgebied van verordening (EG) nr. 883/2004.35.

Die toelagen worden beschouwd als een sociaal voordeel in de zin van artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie. Er zal dan ook rekening worden gehouden met de beginselen van het vrij verkeer in verordening (EU) nr. 492/2011.

Om de rechten, gebaseerd op de vermelde verordening, te garanderen wordt het Verenigd Koninkrijk in de overgangsbepaling gelijkgesteld met een lidstaat van de Europese Unie.

De regeling, vermeld in afdeling 1, wordt ook toegepast op de in afdeling 2 vermelde toeslagen.

Afdeling 3. Vlaamse sociale bescherming

Artikel 14 tot en met 17

Deze afdeling strekt ertoe het Verenigd Koninkrijk tijdelijk gelijk te stellen met een lidstaat van de Europese Unie voor de toepassing van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming.

Hoofdstuk 6. Onderwijs

Afdeling 1. Studietoelagen, studiegeld en financiering hoger onderwijs

Artikel 18 tot en met 20

Artikel 18 tot en met 20 voorzien in een bewarende maatregel die de studenten die al ingeschreven zijn in een onderwijsinstelling op het moment dat VK zich terugtrekt uit EU, toelaat om onder dezelfde voorwaarden als voorheen hun studies voort te zetten tot op het einde van het academiejaar 2020-2021.

VK-burgers die op de datum van de brexit wettelijk in België verblijven maar nog niet ingeschreven zijn aan een onderwijsinstelling, vallen dus buiten het toepassingsgebied van de maatregel.

Bij de financiering van de hogeronderwijsinstellingen is nationaliteit ook een financieringsvoorwaarde. Als studenten uit het Verenigd Koninkrijk geen verhoogd studiegeld hoeven te betalen in de overgangsperiode, dan zouden de hogeronderwijsinstellingen die veel studenten uit het Verenigd Koninkrijk hebben, financieel benadeeld worden. Daarom wordt in artikel III.3 van de Codex Hoger Onderwijs de bepaling toegevoegd dat onderdanen uit het Verenigd Koninkrijk die op de dag waarop het Verenigd Koninkrijk de Europese Unie verlaat, ingeschreven zijn aan een hogeronderwijsinstelling, worden gelijkgesteld met EU-onderdanen tot en met academiejaar 2020-2021. Dat heeft geen directe impact op het budget van de Vlaamse Gemeenschap, aangezien het financieringssysteem een half gesloten enveloppe is en alleen klikt als het aantal studiepunten met ten minste 2% toeneemt ten opzichte van de referentiepunten. Aangezien de studenten uit het Verenigd Koninkrijk ook nu al meegenomen worden in de financieringsberekeningen, zal deze bepaling ook geen stijging van het aantal studiepunten met zich meebrengen.

Afdeling 2. Onderwijspersoneel

Artikel 21 tot en met 31

Artikel 21 tot en met 31 garanderen dat elk personeelslid met de VK-nationaliteit dat op de datum van de brexit als tijdelijke of vastbenoemde tewerkgesteld is in een onderwijsinstelling voor de duur van de beoogde overgangsperiode tot 31 december 2020 verder beschouwd wordt als onderdaan van de Europese Unie. Deze bepalingen moeten ervoor zorgen dat de financiering of subsidiëring van de betrokken personeelsleden en onderwijsinstellingen niet in het gedrang komt en dat er op het ogenblik van de uittreding van het Verenigd Koninkrijk uit de EU geen ambtshalve ontslag kan volgen omdat de betrokken personeelsleden dan niet meer voldoen aan de vereiste nationaliteitsvoorwaarde. De maatregelen gaan uit van het principe van wederkerigheid. Dat wil zeggen dat de overgangsmaatregelen alleen gelden voor zover en tot zolang het Verenigd Koninkrijk vergelijkbare maatregelen toepast.

Artikel 32 en 33

Artikel V.110 en V.111 van de Codex Hoger Onderwijs bepalen dat een aanstelling of benoeming aan een hogeschool van rechtswege en zonder vooropzeg eindigt wanneer een personeelslid niet meer voldoet aan de algemene toelatingsvoorwaarde voor de toegang tot een ambt in een hogeschool. Een van die algemene toelatingsvoorwaarden is de vereiste dat een personeelslid onderdaan moet zijn van een lidstaat van de Europese Unie of de Europese Vrijhandelsassociatie. Deze artikelen bepalen dat een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk voor de toepassing van regels over de beëindiging van de aanstelling of benoeming gelijkgesteld wordt met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie. Als gevolg van die gelijkstelling behouden die personeelsleden hun aanstelling of benoeming aan een hogeschool, ook als het Verenigd Koninkrijk formeel uit de Europese Unie gestapt is.

Deze overgangsbepalingen gelden alleen voor de personeelsleden die op de datum van terugtrekking van de VK uit de EU al aangesteld of benoemd zijn aan een hogeschool. Voor het aanwerven van nieuwe personeelsleden na die datum of voor het vernieuwen van een aanstelling van bepaalde duur na die datum, gelden de algemene toelatingsvoorwaarden. Dat betekent dat een personeelslid in principe een onderdaan moet zijn van een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Vrijhandelsassociatie, maar dat de hogeschool daarvan op grond van een omstandige motivering kan afwijken.

Hoofdstuk 7. Lokale besturen

Artikel 34

De gelijkstellingsregeling van artikel 34 vrijwaart, bij een terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk zonder akkoord met de Europese Unie, de statutaire aanstelling van een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk bij een lokaal of provinciaal bestuur.

Artikel 10, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatsstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn stelt een nationaliteitsvoorwaarde om statutair aangesteld te kunnen worden bij een lokaal of provinciaal bestuur. Artikel 10, 3°, a), bepaalt dat om toegang te hebben tot een functie bij een bestuur de kandidaten voor een statutaire functie Belg moeten zijn

als de uit te oefenen functie een rechtstreekse of onrechtstreekse deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag inhoudt of werkzaamheden omvat die strekken tot de bescherming van de belangen van het bestuur, of, in de andere gevallen, Belg moeten zijn of burger van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of van de Zwitserse Bondsstaat. Overeenkomstig artikel 104 van het genoemde besluit van 7 december 2007 wordt bij verlies van de nationaliteit als vermeld in artikel 10, 3°, a), ambtshalve een einde gemaakt aan de hoedanigheid van statutair personeelslid.

Door het statutair personeelslid dat burger is van het VK, gelijk te stellen met burgers van een lidstaat van de Europese Unie, wordt vermeden dat niet langer voldaan is aan het nationaliteitsvereiste zodat de statutaire aanstelling niet in het gedrang komt.

Het gaat in essentie om een overgangsregeling met directe werking. De lokale of provinciale rechtspositieregeling van het personeel van het betrokken bestuur hoeft niet aangepast of aangevuld te zijn met een regeling als vermeld in artikel 36, om op de gelijkstelling beroep te kunnen doen. Artikel 36 verzekert het tijdelijke karakter van de gelijkstelling van artikel 34.

Hoofdstuk 8. Delegatie aan de Vlaamse Regering

Artikel 35

Aangezien het op dit moment nog niet duidelijk is hoe de onderhandelingen met het Verenigd Koninkrijk zich zullen ontwikkelen, hetzij op gecoördineerde wijze door de Europese Commissie, hetzij bilateraal door Belgische overheden, is het noodzakelijk te bepalen dat de Vlaamse Regering de toepassing van dit decreet op een andere datum dan 31 december 2020 kan beëindigen. Deze machtiging laat de Vlaamse Regering toe voor elke bepaling afzonderlijk de geldingsduur te beperken of eventueel te verlengen als het Verenigd Koninkrijk niet voorziet in gelijkwaardige overgangsmaatregelen ten aanzien van België.

Om eventuele problemen met het fiscaal legaliteitsbeginsel te voorkomen wordt de machtiging aan de Vlaamse Regering voor het wijzigen van de datum van buitenwerkingtreding voor artikel 2 – de fiscale fictiebepaling – alleen toegestaan onder voorbehoud van decretale bekrachtiging binnen zes maanden. Hetzelfde geldt dan voor de besluiten van de Vlaamse Regering, genomen om de werkingssfeer van deze fiscale bepaling te moduleren. Bij gebreke van die bekrachtiging worden deze besluiten geacht nooit uitwerking te hebben gehad. Hiermee conformeert de decreetgever zich aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, die deze eis oplegt (Grondwettelijk Hof, nr. 18/98, 18 februari 1998, B.9 en Grondwettelijk Hof, nr. 195/2004, 1 december 2004, B.16.3).

Eveneens met het oog op die wederkerigheid, maar ook met het oog op de bescherming van het economisch, financieel of commercieel belang van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om het personele en materiële toepassingsgebied van elke bepaling aan te passen. Aangezien deze besluiten van de Vlaamse Regering bepalingen bevatten die afwijken van decretale bepalingen, moeten ze binnen de zes maanden na hun goedkeuring bekrachtigd worden bij decreet. Als ze niet binnen die termijn bekrachtigd worden houden ze van rechtswege op uitwerking te hebben zes maanden na hun goedkeuring.

Deze machtiging aan de Vlaamse Regering is nodig omdat het Vlaams Parlement in de aanloop naar de verkiezingen vrijwillig in reces zal gaan op 25 april 2019 en het vanaf die datum tot op het moment van het aantreden van het nieuwe parlement niet decreetgevend kan optreden. Als in die periode onverwijld regelgevend moet

worden opgetreden, zal de Vlaamse Regering het nodige kunnen doen. Rechtsleer en rechtspraak aanvaarden algemeen dat de regering, ook al is ze alleen nog bevoegd om lopende zaken af te handelen, ook spoedeisende zaken kan behandelen als bij ontstentenis van handelen de fundamentele belangen van de gemeenschap zouden kunnen worden geschaad.

Het spreekt vanzelf dat de toepassing van dit artikel nauwgezet zal moeten gevolgd en gecoördineerd worden binnen de Vlaamse Regering en dat het Vlaams Parlement, ook tijdens de recesperiode, toeziet op de toepassing ervan.

Hoofdstuk 9. Inwerkingtreding

Artikel 36

Dit artikel regelt de geldingsduur van het decreet.

Het decreet treedt alleen in werking als het Verenigd Koninkrijk zich terugtrekt uit de Europese Unie zonder dat er een akkoord gesloten wordt; een zogenaamde no-dealbrexit dus. Als het Verenigd Koninkrijk nog beslist zich niet terug te trekken of als er nog een akkoord wordt bereikt tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk, zullen de voorgestelde maatregelen geen uitwerking hebben.

De datum van inwerkingtreding zal in principe 29 maart 2019 zijn, maar het is niet uitgesloten dat de periode van terugtrekkingsonderhandelingen wordt verlengd. Daarom wordt geen concrete datum van inwerkingtreding vermeld, maar een generieke omschrijving.

De decretale bepalingen zijn bedoeld als overgangsmaatregelen en zijn dus tijdelijk van aard: vanaf 31 december 2020 of, wat de fiscale maatregelen betreft, na afloop van het aanslagjaar 2020 en, wat de maatregelen betreffende de studiefinanciering betreft, na afloop van het academiejaar 2020-2021, zullen VK-burgers geen aanspraak meer kunnen maken op deze overgangsregeling.

De datum van buitenwerkingtreding is generiek vastgelegd voor alle sectoren, maar aangezien wordt uitgegaan van het principe van wederkerigheid, is de Vlaamse Regering (bij artikel 35) gemachtigd om ervoor te zorgen dat de overgangsmaatregelen gelden voor zover en tot zolang het Verenigd Koninkrijk vergelijkbare maatregelen toepast.

Matthias DIEPENDAELE
Peter VAN ROMPUY
Bart SOMERS

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Vlaamse Codex Fiscaliteit

Art. 2. Voor de toepassing van de regelgeving over belastingen die voor of door het Vlaamse Gewest worden geïnd, wordt het Verenigd Koninkrijk tot en met het aanslagjaar 2020 geacht deel uit te maken van de Europese Unie.

Hoofdstuk 3. Integratie- en inburgeringsbeleid

Art. 3. Aan artikel 27, §2, eerste lid, van het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° personen met de Britse nationaliteit en hun familieleden. Voor de toepassing van dit punt wordt onder familieleden verstaan:

- a) de echtgenoot;
- b) de partner met wie de persoon met de Britse nationaliteit overeenkomstig de wetgeving van een lidstaat van de EU als vermeld in punt 2°, a), een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voor zover de Belgische wetgeving geregistreerd partnerschap gelijkstelt met een huwelijk en aan de voorwaarden van de Belgische wetgeving voldaan is;
- c) de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsook die van de echtgenoot of partner, vermeld in punt b), die jonger dan 21 jaar zijn of die ze ten laste hebben;
- d) de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn alsook die van de echtgenoot of partner, vermeld in punt b), die ze ten laste hebben.”.

Hoofdstuk 4. Economische migratie

Art. 4. Met toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 februari 2003 tot vrijstelling van bepaalde categorieën van vreemdelingen van de verplichting houder te zijn van een beroepskaart voor de uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit worden onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die zich na de dag waarop het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de Unie verlaat zonder dat een akkoord als vermeld in artikel 50, lid 2, van het verdrag is gesloten, op het Vlaamse grondgebied begeven met het oog op de uitoefening van een zelfstandige activiteit, vrijgesteld van beroepskaart, voor zover hun prestaties op het grondgebied van het Vlaamse Gewest beperkt zijn tot maximaal negentig dagen.

Met toepassing van artikel 6 en 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers worden onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die zich na de dag waarop het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de Unie verlaat zonder dat een akkoord als vermeld in artikel 50, lid 2, van het verdrag is gesloten, op het Vlaamse grondgebied begeven als werknemer, van rechtswege toegelaten tot arbeid, voor zover hun prestaties op het grondgebied van het Vlaamse Gewest beperkt zijn tot maximaal negentig dagen.

Hoofdstuk 5. Sociale zaken

Afdeling 1. Coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

Art. 5. Deze afdeling is van toepassing op de personen, vermeld in artikel 2 van de verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en artikel 1 van de verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003 tot uitbreiding van de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72 tot de onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen, rekening houdend met het feit dat voor de toepassing van deze afdeling het Verenigd Koninkrijk met een lidstaat van de Europese Unie wordt gelijkgesteld.

Art. 6. Deze afdeling is van toepassing op de volgende regelingen:

- 1° de bijstand, verleend door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap ter uitvoering van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;
- 2° de gezinsbijslagen, vermeld in het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 7. Onverminderd het recht van de Europese Unie, en rekening houdend met artikel 9 van dit decreet, blijven de regelingen, vermeld in artikel 6, van toepassing overeenkomstig de bepalingen van de volgende verordeningen betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van de Europese Unie:

- 1° verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels;
- 2° verordening (EG) nr. 987/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EG) nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels;
- 3° verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003 tot uitbreiding van de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1408/71 en verordening (EEG) nr. 574/72 tot de onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen;
- 4° verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen;
- 5° verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen.

Art 8. Voor de toepassing op de regelgeving, vermeld in artikel 6, van de verordeningen betreffende de socialezekerheidsstelsels van de Europese Unie, vermeld in artikel 7, wordt het Verenigd Koninkrijk gelijkgesteld met een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 9. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder de bevoegde instanties:

- 1° het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 2° het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, opgericht bij het decreet van 7 juli 2017;
- 3° de private uitbetalingsactoren die vergund zijn met het oog op de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in het decreet van 7 juli 2017.

Als een bevoegde instantie voor de toepassing van deze afdeling de volledige of gedeeltelijke medewerking van een Britse instantie vereist, onder andere voor de uitwisseling van informatie, neemt de bevoegde instantie alle redelijke maatregelen om de bijstand van die instantie te verkrijgen of om de nodige informatie te verkrijgen.

Als de bevoegde instantie vaststelt dat het onmogelijk is om de nodige medewerking te verkrijgen, brengt ze de bijslagtrekkende of begunstigden daarvan onmiddellijk op de hoogte en verzoekt ze hem de relevante informatie of relevante elementen waarover hij beschikt, te verstrekken op de door de bevoegde instantie vermelde wijze en binnen de opgelegde termijnen.

Een bevoegde instantie is niet verplicht om artikel 7 toe te passen als ze, nadat ze aan de verplichtingen, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, heeft voldaan, niet in staat is de medewerking of de informatie te verkrijgen die nodig is voor de uitvoering ervan. Hetzelfde geldt ingeval de bijslagtrekkende of begunstigden niet binnen een redelijke termijn de nodige informatie verstrekken of onvolledige informatie verstrekken.

Afdeling 2. Startbedragen, selectieve participatietoelagen en andere toelagen in het kader van het gezinsbeleid

Art. 10. Deze afdeling is van toepassing op de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in boek 2, deel 1, titel 2, deel 2 en deel 3, van het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art. 11. Onverminderd het recht van de Europese Unie en rekening houdend met artikel 13, blijven de regelingen, vermeld in artikel 10, van toepassing overeenkomstig de bepalingen van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie.

Art. 12. Voor de toepassing van de verordening, vermeld in artikel 11, op de regelgeving, vermeld in artikel 10, wordt het Verenigd Koninkrijk gelijkgesteld met een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 13. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder de bevoegde instantie:

- 1° het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin, opgericht bij het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
- 2° het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid, opgericht bij het decreet van 7 juli 2017;
- 3° de private uitbetalingsactoren, vergund met het oog op de uitbetaling van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, vermeld in het decreet van 7 juli 2017.

Als een bevoegde instantie voor de toepassing van deze afdeling de volledige of gedeeltelijke medewerking van een Britse instantie vereist, onder andere voor de uitwisseling van informatie, neemt de bevoegde instantie alle redelijke maatregelen om de bijstand van die instantie te verkrijgen of om de nodige informatie te verkrijgen.

Als de bevoegde instantie vaststelt dat het onmogelijk is om de nodige medewerking te verkrijgen, brengt ze de bijslagtrekkende of begunstigden daarvan onmiddellijk op de hoogte en verzoekt ze hem de relevante informatie of relevante elementen waarover hij beschikt, te verstrekken op de door de bevoegde instantie vermelde wijze en binnen de opgelegde termijnen.

Een bevoegde instantie is niet verplicht om artikel 11 toe te passen als ze, nadat ze aan de verplichtingen, vermeld in het eerste tot en met het derde lid, heeft voldaan, niet in staat is de medewerking of de informatie te verkrijgen die nodig is voor de uitvoering ervan. Hetzelfde geldt ingeval de bijslagtrekkende of begunstigten niet binnen een redelijke termijn de nodige informatie verstrekken of onvolledige informatie verstrekken.

Afdeling 3. Vlaamse sociale bescherming

Art. 14. In artikel 3, §1, derde en vierde lid, van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming worden de woorden "die partij is bij de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland" telkens vervangen door de zinsnede "die partij is bij de Europese Economische Ruimte, van Zwitserland of van het Verenigd Koninkrijk".

Art. 15. In artikel 40 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "in IJsland, in Liechtenstein, in Noorwegen en in Zwitserland" vervangen door de zinsnede "in IJsland, in Liechtenstein, in Noorwegen, in Zwitserland en in het Verenigd Koninkrijk".

Art. 16. In artikel 41, §1, 2°, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "in de krachtens verordening (EG) nr. 883/2004 gelijkgestelde staten IJsland, Liechtenstein, Noorwegen of Zwitserland" vervangen door de zinsnede "in IJsland, in Liechtenstein, in Noorwegen, in Zwitserland en in het Verenigd Koninkrijk".

Art. 17. In artikel 41, §1, eerste lid, 4°, tweede en derde lid, in artikel 103, §2, en in artikel 121, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden "de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland" telkens vervangen door de zinsnede "de Europese Economische Ruimte, in Zwitserland of in het Verenigd Koninkrijk".

Hoofdstuk 6. Onderwijs

Afdeling 1. Studietoelagen, studiegeld en financiering hoger onderwijs

Art. 18. Aan artikel 9 van het decreet van 8 juni 2007 betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 8 mei 2009, 16 juni 2017 en 15 juni 2018, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. Voor de toepassing van dit artikel worden onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die ingeschreven zijn in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor voltijds secundair onderwijs of aan een hogeronderwijsinstelling, op de dag waarop het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 50, derde lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de Unie verlaat, tot en met het academiejaar 2020-2021 gelijkgesteld met onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie."

Art. 19. Aan artikel II.215 van de Codex Hoger Onderwijs van 11 oktober 2013, gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2017 en 15 juni 2018, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor de toepassing van dit artikel worden onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die op de dag waarop het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 50, derde lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de Unie verlaat, zijn ingeschreven in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor voltijds secundair onderwijs of aan een hogeronderwijsinstelling, tot en met het academiejaar 2020-2021 gelijkgesteld met onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie."

Art. 20. In artikel III.3, §1, 2°, van dezelfde codex wordt aan punt a een zin toegevoegd, die luidt als volgt: “Voor de toepassing van dit artikel worden onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die op de dag waarop het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 50, derde lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de Unie verlaat, ingeschreven zijn in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor voltijds secundair onderwijs of aan een hogeronderwijsinstelling, gelijkgesteld met onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie tot en met het academiejaar 2020-2021;”.

Afdeling 2. Onderwijspersoneel

Art. 21. Voor de toepassing van artikel 17, §1, 1°, en artikel 86, 1°, a), van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 22. Voor de toepassing van artikel 60, 1°, a), van hetzelfde decreet wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 23. Voor de toepassing van artikel 13, §1, 1°, van het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 24. Voor de toepassing van artikel 73, §1, 1°, van het decreet basisonderwijs van 27 februari 1997 wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld is, tot de proeftijd toegelaten is of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 25. Voor de toepassing van artikel 88, §1, 1°, a), van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 26. Voor de toepassing van artikel 106, §1, 1°, a), van hetzelfde decreet wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld is, tot de proeftijd toegelaten is of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 27. Voor de toepassing van artikel 49, §4, 1°, en artikel 149, §1, 1°, a), van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de kwaliteit van onderwijs wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 28. Voor de toepassing van artikel 18, §1, 1°, van de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010, wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld is, tot de proeftijd toegelaten is of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 29. Voor de toepassing van artikel IV.20, §1, 1°, en van artikel V.45, 1°, van het decreet van 28 oktober 2016 betreffende codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld is, tot de proeftijd toegelaten is of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 30. Voor de toepassing van artikel 66, 1°, van het decreet van 9 maart 2018 betreffende het deeltijds kunstonderwijs wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld is, tot de proeftijd toegelaten is of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 31. Voor de toepassing van artikel 24, 1°, a), van het decreet van 27 april 2018 betreffende de leerlingenbegeleiding in het basisonderwijs, het secundair onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk aangesteld is, tot de proeftijd toegelaten is of vast benoemd is, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 32. Voor de toepassing van artikel V.110, §1, eerste lid, 8°, van de Codex Hoger Onderwijs, gecodificeerd op 11 oktober 2013, wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet aangesteld is aan een hogeschool, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Art. 33. Voor de toepassing van artikel V.111, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2017, wordt een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet benoemd is aan een hogeschool, gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Hoofdstuk 7. Lokale besturen

Art. 34. Een onderdaan van het Verenigd Koninkrijk die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet statutair is aangesteld of statutair op proef is aangesteld in een bestuur dat onder het toepassingsgebied valt van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur of het Provinciedecreet van 9 december 2005, wordt gelijkgesteld met een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie.

Hoofdstuk 8. Delegatie aan de Vlaamse Regering

Art. 35. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor elke bepaling van dit decreet de datum van buitenwerkingtreding aan te passen.

De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om de werkingssfeer van elke bepaling van dit decreet aan te passen als dat noodzakelijk is om de wederkerigheid van de maatregelen te garanderen of om de belangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest te vrijwaren.

De besluiten die de Vlaamse Regering neemt met toepassing van het tweede lid, houden op uitwerking te hebben als ze niet binnen zes maanden na hun goedkeuring bekrachtigd worden bij decreet.

De besluiten die de Vlaamse Regering neemt met toepassing van het eerste of tweede lid, en die betrekking hebben op artikel 2, worden geacht nooit uitwerking te hebben gehad als ze niet binnen zes maanden na hun goedkeuring bekrachtigd worden bij decreet.

Hoofdstuk 9. Inwerkingtreding

Art. 36. Dit decreet treedt in werking op de dag waarop het Verenigd Koninkrijk overeenkomstig artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie de Unie verlaat zonder dat een akkoord als vermeld in artikel 50, lid 2, van het verdrag, is gesloten.

Dit decreet treedt buiten werking op 31 december 2020, met uitzondering van artikel 2, dat buiten werking treedt vanaf het aanslagjaar 2021, en van artikel 18 tot en met 20, die buiten werking treden vanaf het academiejaar 2021-2022.

Matthias DIEPENDAELE
Peter VAN ROMPUY
Bart SOMERS